

ellen való harc szervezéseért. Maga Gerliczy Ferenc báró egyáltalán nem a „klerikális” voltaért került Szegeden olyan pozícióba, aminőkbe került, nem klerikális voltaért szeretik a Ligában, az Árpád-otthonban nem klerikális volta miatt nem akar föllépni ellene Pálffy József. Nem felekezeti tendenciák érvényesültek az ő fölléptetésében, amint ez majd ki is fog derülni. Meglepetések készülnek ez irányban.

Ami a függetlenségi jelölt állítását illeti, hát kérem, a függetlenségek végrehajtó-bizottságában mindössze ketten akarnak jelöltet állítani, a többi mind Gerliczy pártján van. Az ő pártjához csatlakoztak egyébként a szegedi protestánsok legillusztrisabb férfiai.

Mi azt hisszük, hogy Gerliczy Ferenc mint hivatalos jelölt fog visszatérni Szegedre. Ha pedig nem, akkor mint a mi jelöltünk s akkor harc lesz. Minket ő visszalépéssel nem fog dezavualni. Egyébként úgy értesültem, maga a felség is érdeklődik a szegedi mandátum sorsa iránt s ma Khuen-Héderváry táviratozott Bécsből, hogy az ő visszajövetele előtt döntő lépést a központ ne tegyen. Hogy a harcnak mi lesz a vége, azt nem tudjuk. Mindenesetre, ha van felekezeti érzékenység, ha van felekezeti széthúzás, az csak a provokált reakció kitörése, azt nem mi idéztük elő. Nem mi informáltuk oly lehetetlenül a budapesti sajtót, nem mi vetettük föl a vallási kérdést, s nem mi idéztük föl azt az ellentétet, amely most már meg van és akárhogy dől is el a harc, benne lesz, mint egy tövis a szegedi közélet testében.

Végleges jelölő-ülés.

Csütörtökön délután a szegedi nemzeti munkapárt megtartja végleges jelölő-ülését.

A párt intéző bizottsága a Tisza-szálló nagytermébe hívja össze a párt tagjait erre az ülésre. Hat órakor kezdődik az ülés, amely rendkívül fontos lesz, így bizonyára zsúfolásig megtelik a hatalmas terem párttagokkal.

Nincs döntés.

Éjjel telefonálja tudósítónk: Magyar Távirati Iroda jelenti: Ma este a nemzeti munkapárt végrehajtó bizottsága hosszabb tanácskozást folytatott a szegedi első kerületi mandátum dolgában az eddigi két jelölt, Rósa Izsó dr és Gerliczy Ferenc báró bevonásával. Döntés ma még nem történt, a tanácskozást holnap folytatják. Általában azt hiszik, hogy sikerül olyan megoldást találni, mely szerint a szegedi első kerületi munkapárt egysége meg lesz óvható.

Kállay Albert jelöltsége.

Rósa Izsó dr és Végman Ferenc éjjel fél kettőkor érkeztek meg Budapestről Szegedre. Budapesten szerdán délután Jeszenszky Sándor miniszterelnökségi államtitkárt keresték föl, akivel hosszasan tárgyaltak a szegedi választás ügyéről. Arra kérték az államtitkárt, hogy vállalja el a jelöltséget és ezzel mentse meg a pártot a kettő szakadástól. Jeszenszky a jelöltséget nem fogadta el. Ezután arról folyt a tanácskozás, hogy milyen megoldást lehetne találni.

Miután Khuen-Héderváry Károly gróf miniszterelnök nem volt Budapesten, délelőtt tíz óra után a tárgyalást félbeszakították és abban állapodtak meg, hogy este a Nemzeti Munkapárt klubhelyiségében a miniszterelnökkel fognak tanácskozni.

Este hét órakor a klubhelyiség külön termében Khuen-Héderváry, Jeszenszky, Tallián Béla, Perczel Dezső, Tisza István gróf bevonásával kezdték meg a tárgyalást, amelyen Rósa Izsó dr és Végman Ferenc vettek még részt. A tárgyalás tíz óráig tartott. Több megoldási teryről volt szó, végül maga

a miniszterelnök azt ajánlotta, hogy kérjék föl Kállay Albert valóságos belső titkostanácsos, nyugalmazott főispánt a jelöltség elfogadására. Ebben az esetben sem Rósa Izsó dr, sem Gerliczy Ferenc báró nem lépnek föl. A miniszterelnök magára vállalta Kállay fölkerését és még az éj folyamán táviratozott Kállaynak Szegedre.

A tanácskozás végén kijelentette a miniszterelnök azt, hogyha Kállay Albert nem vállalná el a jelöltséget, akkor más megfelelő megoldásról ő fog gondoskodni.

SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

*** Szinigazgató az operettek ellen.** Janovics Jenő dr, a kolozsvári Nemzeti Színház igazgatója terjedelmes beadványt intézett Zichy János gróf közoktatási miniszterhez. A beadvány főtenenciája az, hogy a kolozsvári Nemzeti Színházat vissza kell adni eredeti céljának és föl kell szabadítani attól a kényszersztől, hogy a kasszaoperettek forszírozásával adjon kenyeret színészeinek. A lelkes szinigazgató tehát önként följajánlja, hogy a közoktatási miniszter bontsa föl azt a szerződést, amely a két kolozsvári színházat 1915 szeptemberig neki, Janovicsnak, köti le. O csak a téli színházat tartaná meg, és pedig azzal az önként vállalt kikötéssel, hogy csak a komoly drámát és a magasabbrendű vigjátékot kultiválja. A beadvány végén még egy érdekes és dicséretreméltó ajánlatot tesz az igazgató. Ha a közoktatási miniszter hozzájárul a tervhez, amelynek megvalósítása semmi akadályba nem ütközik, akkor ő nyolc hónapos drámai szezonokat tartana, a hátralevő négy hónapból másfelet szünetidőül adna tagjainak, két és fél hónapig pedig magyar drámai előadásokat tartana azokban a nemzetiségi városokban, amelyeket a közoktatási miniszter kijelölne. Megjegyzi a kolozsvári direktor azt is, hogy ezért az évenkénti turnusért semmi anyagi segítségre nem reflektál.

*** A zágrábi Opera Budapesten.** Zágrábból jelentik: Egy budapesti művészeti egyesület meghívást intézett a zágrábi királyi operához, hogy az opera egész személyzete zenekarral együtt utazzék el Budapestre és három estén át adjon elő eredeti horvát operákat. Az egyesület horvát nyelvű fölterjesztést intézett Tomasics bánhoz és a horvát opera intendánsához, aki ma igen szíves hangon magyar levélben válaszolt és örömmel üdvözlöi a horvát művészek budapesti vendégszereplésének eszméjét.

*** Új műsor az Urániában.** Azt a sok kíváncsát, amit állandóan nyújt a szegedi Uránia, kiegészíti a mai bemutató alkalmával nyolc látványos, humoros és drámai képből álló új műsor s amelyen a Karlista fölkelés és a Gárdató, meg a Korzikai képek viszik a vezető szerepet.

A király. Bécsből jelentik nekünk: A király ma délután átköltözik a Hermes-vilába. Két órakor Uruguay köztársaság követét fogadta és három órakor Paar gróffal Lainzba ment. Az utakat jókarba állították hogy por ne fejlődhesse. A király a villa első emeletén lakik, hálószobájában fölállították azt a tábori ágyat, amelyhez őfelsége szokva van. A villában kivülről Paar gróf, Kerzl dr és a kabinetirodának és a katonai irodának egy-egy tisztviselője lakik. A király, egészségének kimélése végett, csak kevés embert fog fogadni.

A marokkói zavarok. Tangerből jelentik: Tasszia Mohamed trónkövetelő, akinek csapatait Mereaux hadoszlopa megverte, új csapatokat gyűjtött és támadásra készül. Mereaux segítséget kért Alkazárból, ahol azonban nincsenek rendelkezésre álló csapatok. Mereaux helyzete válságos.

Három nap az alsó Tiszán.

Irta Hubert Lajos főmérnök.

(II.) Mindszentnél a jobbparton a Pallavicini-féle mürétnél szálltunk ki és az ottani partbiztosítás megtekintése után Vigh Gyula uradalmi mérnök ismertette nagy szak tudással az öntöző-telepet és a mürétet, az öntözés menetének gyakorlati bemutatása után folytattuk utunkat — közben a vízépítészeti igazgatóság részéről engedélyezett szerény oszonnát elköltve. Ezuton tetszett nekik a vásárhelyi vasbeton rakpart, az algyői vasuti hid, melynek történet eltolását csodálták, valamint új volt nekik a nagyvízi hajózás céljára készült felemelhető hidrészt szerkezete. Az állami kotrók tápéi javító-telepe, a Maros betorkolása és az ottani szabályozási művek, Szeged város látképe, a Bertalan-émlék, a rakodópart stb. állandóan lekötötte a figyelmüket, míg csak ki nem kötöttünk a magyar folyam és tengerhajózási társaság kikötőjénél, ahol Tóth Mihály szegedi városi főmérnökkel az élén a városi mérnöki tisztikar fogadott bennünket. A vendégeket az Európa-szállóba kalauzoltuk, hol rövid vacsora után a másnapi nagy programra való tekintettel csakhamar nyugalomra tértünk.

Másodikán reggel hat órakor már a városi vízműtelepen voltunk, honnan a Dugonics, Kossuth, Vásárhelyi Pál és Tisza Lajos szobrok megtekintése közben a viztoronyhoz vonultunk. Bár e nagyszerű alkotást Zsilinszky Szilárd dr műegyetemi tanár velük már Budapesten megismertette, azt természetben látva, csodálatra ragadta őket, ami azután csak fokozódott, midőn a toronyról Szeged igazán impozáns látképe tárult eléjük.

A Kossuth Lajos-sugárút kövezési munkájának tanulmányozása után a zsidótemplomba mentünk, amelyben a szegedi ipar magas színvonala ragadta meg őket, melynek készítményeivel a zsinagógát építették és díszítették.

Most a szegedi kenderfonógyárba tértünk be, hol Wimmer Fülöp igazgató a tisztviselő kar élén fogadott bennünket és szakszerű magyarázattal mutatták be e nagyszabású gyártelepet, mely importra is dolgozik, ezután magyaros vendégszeretettel oszonnáztatta meg fényesen a vendégeket. A Tisza Lajos-körúti aszfaltozási munkák tanulmányozása után villamos kocsin a vágóhidhoz jutottunk, melynek be rendezése nagy tetszéssel találkozott, érdeklődéssel nézték a disznópörköltést, ami nekik eddig teljesen ismeretlen volt.

Ezután a Petőfi Sándor-sugárúton lévő Kotányi-féle paprikamalmot mutattuk be, hol Ákos Arnold iparfelügyelő szolgált szakszerű magyarázattal a vendégek állandó prüszszentése mellett.

Villanyossal az Alsóvárosból a Felsővárosba utaztunk a Gedóig és innen gyalogszerrel megnéztük a körtöltést, elmondva itt a szegedi katasztrófa szomorú történetét.

Visszatérve a Gedóhoz, a város vendégeiként magyaros ebéddel láttuk el a lengyeleket. Kopaszné pörköltje, fonatos kalácsa, turós csuszája, lepénye sokáig emlékezetes fog maradni a vendégeknek.

A rektor visszapillantással a történelemre, remek beszéddel éltette Magyarországot és Szeged város népét. Rösenfeld Nándor — aki állandó külön villamos kocsit bocsájtott rendelkezésünkre — a lengyelekre mondott szellemes, hazafias fölköszöntőt.

Időnk rövidre lévén megszabva, az ifjúság hazafias dalai mellett ismét fölzártunk a villamosra és a Kassnál leszállva, megnéztük az Erzsébet-szobrot, a várromot, majd a közúti hidat és a szegediek elbucszva, ismét a Szeged-hajón folytattuk utunkat a Tiszán lefelé.